

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- 1) να ακυρώσει τον κανονισμό 1476/2001·
- 2) να ορίσει ότι η Κοινότητα είναι υπεύθυνη για τη ζημία που η προσφεύγουσα υπέστη από το γεγονός ότι από τις 19 Ιουλίου 2001 η εισαγωγή των προϊόντων που αφορά ο κανονισμός 1476/2001 εμποδίζεται ή περιορίζεται συνεπεία του κανονισμού αυτού, καθώς και να ορίσει ότι οι διάδικοι θα πρέπει να συμφωνήσουν για την έκταση της ζημίας της προσφεύγουσας και ότι, αν δεν συμφωνήσουν επί του ζητήματος αυτού, η δίκη θα συνεχιστεί εντός της προθεσμίας που θα τάξει το Πρωτοδικείο για να καθοριστεί η έκταση της ζημίας, ή τουλάχιστον να υποχρεώσει την Κοινότητα να καταβάλει μια προσωρινώς υπολογισμένη αποζημίωση που θα προσδιοριστεί αργότερα, ή επικουρικότερα, να υποχρεώσει την Κοινότητα να καταβάλει την αποζημίωση που το Πρωτοδικείο θα καθορίσει κατά δίκαιη κρίση, πλέον τόκων προς 8 % ετησίως από την ημερομηνία ασκήσεως της προσφυγής-αγωγής μέχρι την ολοσχερή εξόφληση·
- 3) να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα παράγει στην Αγυβα ζάχαρη και μείγματα ζάχαρης/κακάο. Η Αγυβα ανήκει στις υπερπόντιες χώρες και εδάφη (ΥΧΕ). Η ζάχαρη και τα μείγματα ζάχαρης/κακάο που παράγονται από την προσφεύγουσα λαμβάνουν, συνεπεία της σφραγίσουσας καταγωγών ΕΚ/ΥΧΕ και ΑΚΕ/ΥΧΕ, καταγωγή ΥΧΕ και μπορούν να εισαχθούν στην ΕΚ χωρίς δασμούς.

Όμως, με τον κανονισμό 1476/2001⁽¹⁾, ο οποίος τροποποίησε τον κανονισμό 1325/2001⁽²⁾, καθιερώθηκε για τα μείγματα ζάχαρης/κακάο ποσόστωση 6 684 τόνων ζάχαρης για την περίοδο από τις 19 Ιουλίου έως την 1η Δεκεμβρίου 2001.

Η προσφεύγουσα στηρίζεται προπάντων στην έλλειψη νομιμότητας του κανονισμού 1325/2001, τον οποίο προσέβαλε με χωριστή προσφυγή στην υπόθεση T-211/01.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται προς στήριξη της τωρινής προσφυγής-αγωγής της ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός παραβαίνει το άρθρο 109 της αποφάσεως ΥΧΕ. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή, για να θεσπίσει το σχετικό μέτρο διασφάλισης, στηρίχθηκε σε ανακριβή πραγματικά περιστατικά. Έτσι, οι σοβαρές διαταράξεις ή δυσκολίες σε ένα τομέα οικονομικής δραστηριότητας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα τις οποίες επικαλείται η Επιτροπή δεν είναι διαταράξεις ή δυσκολίες υπό την έννοια του άρθρου 109 της

αποφάσεως ΥΧΕ. Επιπλέον, η Επιτροπή παρέλειψε να αποδείξει την ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ των προβλημάτων αυτών και της επιδεινώσεως της καταστάσεως ενός οικονομικού τομέα στην Κοινότητα. Η προσφεύγουσα προβάλλει περαιτέρω ότι η εισαγωγή ζάχαρης και μειγμάτων ζάχαρης/κακάο από τις ΥΧΕ δεν έχει επίπτωση στα προβλήματα αυτά.

Στη συνέχεια, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι παραβιάστηκε η αρχή της αναλογικότητας και ότι δεν τηρήθηκαν τα άρθρα 3 ΕΚ και 182 ΕΚ έως 184 ΕΚ. Συγκεκριμένα, ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν λαμβάνει υπόψη την προνομακική θέση που τα άρθρα αυτά χορηγούν στις ΥΧΕ.

Τέλος, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας και ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός στερείται αιτιολογίας.

(1) Κανονισμός (ΕΚ) 1476/2001 της Επιτροπής, της 18ης Ιουλίου 2001, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1325/2001 σχετικά με τα μέτρα διασφάλισης όσον αφορά τις εισαγωγές από τις υπερπόντιες χώρες και εδάφη μειγμάτων ζάχαρης και κακάο με σφραγισμένη καταγωγή ΑΚΕ/ΥΧΕ για την περίοδο από την 1η Ιουλίου 2001 έως την 1η Δεκεμβρίου 2001 (ΕΕ L 195 της 19.7.2001, σ. 29).

(2) Κανονισμός (ΕΚ) 1325/2001 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 2001, για τη συνέχιση της εφαρμογής των μέτρων διασφάλισης όσον αφορά τις εισαγωγές, από τις υπερπόντιες χώρες και εδάφη, προϊόντων του τομέα της ζάχαρης με σφραγισμένη καταγωγή ΕΚ/ΥΧΕ για την περίοδο από την 1η Ιουλίου έως την 1η Δεκεμβρίου 2001 (ΕΕ L 177 της 30.6.2001, σ. 57).

Προσφυγή της SONY Computer Entertainment Europe Limited κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 3 Οκτωβρίου 2001

(Υπόθεση T-243/01)

(2002/C 3/61)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η SONY Computer Entertainment Europe Limited, εκπροσωπούμενη από τον Philippe de Baere του δικηγορικού γραφείου Van Bael & Bellis, Βρυξέλλες (Βέλγιο), με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 3 Οκτωβρίου 2001 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΚ) 1400/2001⁽¹⁾, καθόσον κατατάσσει την κονσόλα παιχνιδιών Playstation 2 στον κωδικό ΣΟ 9504 10 00 και το συνοδευτικό CD-ROM στον κωδικό ΣΟ 8524 39 90·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα, εταιρία αγγλικού δικαίου, είναι η μοναδική εισαγωγέας των μοντέλων SCPH-30003 και SCPH-30004 της κονσόλας παιχνιδιών Playstation 2 Computer Entertainment System. Η προσφεύγουσα κατείχε επίσης τη δεσμευτική δασμολογική πληροφορία με αριθμό GB 105614503, βάσει της οποίας το εμπόρευμα είχε καταταχθεί στον κωδικό ΣΟ 8471 49 90, μέχρι που ανακλήθηκε λόγω της εκδόσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη πράξη δεν συνιστά πράγματι κανονισμό, αλλά απόφαση που απευθύνεται σ' αυτή. Μόνον το εμπόρευμα που εισάγει η προσφεύγουσα εμπίπτει επακριβώς στην ειδική περιγραφή του προσβαλλόμενου κανονισμού.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η εν λόγω κονσόλα παιχνιδιών πρέπει να καταταχθεί στην κλάση 8471. Το εμπόρευμα πληροί τα τέσσερα κριτήρια που προβλέπει η σημείωση 5α) του κεφαλαίου 84 του Κοινού Δασμολογίου. Κατατάσσοντας το εμπόρευμα στον κωδικό ΣΟ 9504 10 00, η προσβαλλόμενη πράξη συνιστά παράβαση του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87⁽²⁾ και του κειμένου των επεξηγηματικών σημειώσεων του εναρμονισμένου συστήματος (β) για την κλάση 9504. Επιπλέον, συνιστά εσφαλμένη εφαρμογή της διατάξεως του γενικού κανόνα 3β) για την ερμηνεία της συνδυασμένης ονοματολογίας, καθότι καθόρισε τον ουσιώδη χαρακτήρα του εμπορεύματος μόνο βάσει των λειτουργιών της κονσόλας παιχνιδιών και όχι βάσει των υλικών ή των συστατικών που πρέπει να καθορίζουν τις λειτουργίες αυτές. Τέλος, η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά παράβαση του άρθρου 253 της Συνθήκης ΕΚ.

(1) Κανονισμός (ΕΚ) 1400/2001 της Επιτροπής, της 10ης Ιουλίου 2001, για την κατάταξη εμπορευμάτων στη συνδυασμένη ονοματολογία (ΕΕ L 189, σ. 5).

(2) Κανονισμός (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 1987 για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 256, σ. 1).

Προσφυγή του Marc Boixader Rivas κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως που ασκήθηκε στις 9 Οκτωβρίου 2001

(Υπόθεση T-249/01)

(2002/C 3/62)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Ο Marc Boixader Rivas, κάτοικος Fuenlabrada (Μαδρίτη, Ισπανία), εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο Diego López Garrido, άσκησε στις 9 Οκτωβρίου 2001 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού PE/90/A με την οποία δεν έγινε δεκτή η συμμετοχή του στον εν λόγω διαγωνισμό.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, ο οποίος είναι κάτοχος του ισπανικού τίτλου τεχνικού-μηχανικού (Ingeniero Técnico), υπέβαλε την υποψηφιότητά του στον γενικό διαγωνισμό PE/90/A για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα για μελλοντικές προσλήψεις ισπανοφώνων βοηθών υπαλλήλων διοικήσεως βαθμού A8⁽¹⁾. Με επιστολή της 27ης Ιουνίου 2001, ο πρόεδρος της εξεταστικής επιτροπής τον πληροφόρησε ότι δεν είχε γίνει δεκτός να συμμετάσχει στον διαγωνισμό λόγω του ότι δεν είχε πολύ καλή γνώση δύο γλωσσών της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και του ότι δεν είχε ολοκληρώσει πλήρεις πανεπιστημιακές σπουδές πιστοποιούμενες από σχετικό τίτλο. Ο προσφεύγων βάλλει κατά της αποφάσεως αυτής και προβάλλει έλλειψη νομιμότητας τόσο της προκηρύξεως του διαγωνισμού όσο και του οδηγού για τους υποψηφίους στους διοργανικούς διαγωνισμούς⁽²⁾, καθόσον προβλέπουν ως προϋπόθεση συμμετοχής στον διαγωνισμό την κατοχή ισπανικού πτυχίου και δεν δέχονται τον τίτλο που απονέμεται μετά τη συμπλήρωση τριετών πανεπιστημιακών σπουδών, όπως αυτές του τεχνικού-μηχανικού.

Οι ισχυρισμοί και τα επιχειρήματα συμπίπτουν με τους ισχυρισμούς και τα επιχειρήματα στην υπόθεση T-208/00⁽³⁾.

(1) ΕΕ C 162 Α της 10.6.00, σ. 10.

(2) ΕΕ C 162 Α της 10.6.00, σ. 1.

(3) ΕΕ C 316 της 4.11.00, σ. 26.

Προσφυγής της Dresdner Bank AG κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 10 Οκτωβρίου 2001

(Υπόθεση T-250/01)

(2002/C 3/63)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Dresdner Bank AG, με έδρα τη Φρανκφούρτη επί του Μάιν, εκπροσωπούμενη από τους Rechtsanwälte M. Hirsch και W. Bosch, άσκησε στις 10 Οκτωβρίου 2001 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων